

VENTA

30 exemplars 4 pesseta

Un número salt
5 cèntims

SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA
Un trimestre 1 pesseta

EXTRAÑO
Un trimestre 2 pessetas

PERIODICH POLITICH VERMELL.

SOMBRAS XINESCAS

Lo sapientíssim gran mestre-tastador y bonzo Lao-Nas-Didal-Tink-Son, rebrá en nom de la divinitat Ri-Us-Tau-Let als celestes Emperadors mascle y femella de la Xina. La Gran Ciutat, gracias á la divinitat Peluda, los obrirá las portas ab motiu de la Fira Universal, d' aquesta colossal Fira que girará 'l pedré á totas las eminencias de la Bola Terrestre.

Seguidament l' honorable Nasi-Nyam-Non-Non, Caballer en magestuós burro, arengará á la Guardia Imperial y 'ls acompanyará á las fábricas d' Arrós espanyol á fi de que 'l comparin ab lo de Peking y Tsen-Kin-Ching. Acabará proponentios un desafío contra tots plegats: engollirse en un demati mil kilos d' arrós ab pollastre. Si perden se 'ls menjará per postres.

Mentres tant, la gran Divinitat gastarà la plata dels vassalls en viatjes amunt y avall del Imperi dels Toreros.

Y 'ls grans comerciants extrangers omplirán los nostres mercats de géneros.

Y las més famosas Menageries ensenyarán las dents per tot arreu... ¡¡¡Y viva la Pepa!!!

que les feu entusiasmar un sens fi de sagades be la Srta. Pina, Alvarez, Galmirino y Ortiz...

Com la Junta del Hospital, haix lo pretes de que es timental, las prohibid dirle comedia...

ROMEA.—Pia estava l'edifici a guesat teatre ab motu del benefici del actor Sr. Maura...

ESPANYOL.—Lo dissorte obrera sas portas per la tempejada de primavera...

CAFÉ-CONCERT BARCELONÉS.—Ha debutat una artista barcelonesa que fa las delicias del auditorio...

PRINCIPAL DE GRACIA.—A benefici del aplaudit actor D. Joan Borrero va serrenada l'edifici d'un drama...

T. Q. L.

GARTAS DE FORA

Arenys de Munt 15 Abril 1888.

Estimat company: Lo Res-y-gens Pi mal esporgat ahir dona reunió a unyas noyas bastant joves...

GIRALONS

Santa Coloma de Queralt 15 Abril 1888

Ensofret company: Lo diumenje passat lo cleri-ruch més gros d'aquesta vila va encaminar sos mistichs passos...

—Las noyas que van al ball están borraixas. Un ball es ni més ni menos que un apardor ple de mostrat: quan fa temps que hi son, fan fastich...

Y va callarse l' nom, segurament per por del cap.

Mes ara pregunto jo: per qué no explicava lo que deyan mossen Roch y una beata joventu ab arrels de monja...

Parcs que teniu noyas y van al ball; si preneu com un insult las paraulas que a vostros fillas se dirigeixen...

COLONI

Ja ha tornat nostre benemerit alcalde de Madrid.

Y fins se diu si potser ara tardará més d' un mes a tornarhi.

A compte de la ciutat, s' entent. Que lo que es d' altra manera...

La reina regent ha donat ja l' ai al Sr. Rius y Tauler.

Ex a dir, entenemnos.

Lo si pera vindre a visitar nostra Exposició Universal.

Lo dia 16 arribará la cort a Barcelona.

Primera feyna: un Te-Deum a la catedral. Sent nostre Ajuntament tan rumbós en gassar, no podia pas oblidarse d' engreixar capellans.

L' enemda de la arribada, que farà dos anys nostre rey menut, hi haurá gran cerimonia, parada, besa mans y tot lo demes que s' fa en semblants cassos.

Ignoro si en tals festas hi haurá sortija y cotridas de ruchs.

Lo dia 20, diumenje de Pasqua, tindrem per fi inauguració oficial de la Exposició, després de sis setmanas d' estar obrerta.

Quins tips de lluir trar y obrir la boca se farán los renatixensos y arrosayres de gracia la ciutat!

Los Jochs Florals no cortessans van prenent gran vol e importancia a despit de renatixensos, fusionistas, conservadors y tots los demes butiflers de la pasturada madrilenya.

Fins lo Consistori dels doblegaments d' espina ha demanat quart y ajuda al governador de la provincia, pera que privés als independents de donar a son certamen lo nom de Jochs Florals.

Li han vingut a dir: —Si no m' ajudas, Gutierrez, de segur que m' fan malibres.

Aquesta setmana si que s' ha donat lo cop. Figúrintes que mentres en Rius y Tauler era a Madrid, tot d' amagatots després de dos anys de preparacions, s' ha colocat a ca la Ciutat...

—Ni la que reb la brivalla pel demati del 6 de Janer.

Després de saber ja de tot l' any que es lo que li tenian de portar los reys.

Entre las esplendidesas del nostre Ajuntament, mereix especial menció la de pagar QUARANTA DOS MIL DUROS pel lloguer dels mobles que adornaràn las habitacions de ca la Ciutat...

—Entenen be! Un mes de lloguer de mobles... QUARANTA DOS MIL DUROS.

Aixó ja no es tirar la casa per la finestra. Aixó es tirar lo sentir comú butxacas avall.

Y als barcelonins camissa amunt.

A las cinch de la tarde del dilluns, y en ple carrer de Sant Pau, sortint en direcció al Poble Sec, foren robats a un cobrador tots los diners que portava.

Y no s' creguin que fou per engany ni per cap timo: no senyor, fou fet lo robo a la forsa y a má armada per tres homes armats de revolvers y punyals.

—Que s' sembla de la seguritat individual que gosém per Barcelona!

—Ja s' coneix que estém en temps d' Exposició! Com que estén exposats a que l' ladres nos atrauguin a cada pas, per tot arreu y al mitj del dia.

—Oh qué gran país!

—Volen fer lo lavor de dirme, senyors corresponssals telegrafichs, com quedém de la salut del emperador d' Alemania!

Tan aviat va be, com s' empitjora, com ja es mort, com torna a viure, luego agonitza, després passeja aixericit, vaja, que es un may acabar.

Y encara dirán de ser rey d' emperador. Ara mateix se confondrán ab los tocinos...

Ab la cort vindrá també en Sagasta a Barcelona.

Entre l' tupé del primer ministre y las patillas del primer alcalde es de creure que tindrà molts pels la Exposició.

Ja no estranyo que l' perruquers hagin apujat de cinch céntims lo fer la barba.

Ab tanta questió pejudá per Barcelona ¡apropiant la gansa!

No es estrany que no 'ns lluheixi l' pel als barcelonins.

En Rius sa gasta tota la brillantina.

Dilluns a las deu de la nit va explotar un petardo a las retxas de la casa d' un fabricant de Tarrasa, sens causar dany a ningú, encara que malmetent algo del edifici.

Donchs la justicia, flayrant los autors del delicte ab nas costipat, la mateixa nit feu engarjoljar onze treballadors dels més significats en las societats obreras, anantios a treure casi tots del lliit ahont tranquilement reposavan, y donant lo consagient sauto y disgust a la familia.

Y gracias a la activitat del jutje instructor de Tarrasa, poch acostumada en justícia, tots onze obrers foren posats en llibertat lo dimars al matí, per no resultar lo més mínim càrrech en contra de cap d' ells.

Es molt salet aixó de la justicia de que en passant algo a un fabricant desseguit se busquin honrats obrers y no malfactors.

Seguint per aquest camí, lo dia que a un fabricant se li clavi una espina al coll, també se agafaran obrers.

Com que s' tractará d' averiguar qui es que ha pescat lo peix autor del delicte.

Y miracle será que no se li apliqui tot lo rigor de la llei com a cómplice.

Un aixim de periodistas venturers li ha sortit a la Exposició.

Pera atrapar la fartanera ab que va obrirse l' l' ditxos certamen internacional, sembla que s' van presentar com a periodistas una colla de gent que ni per escriure una carta a la ricota serveixen.

Ja diguerem nosaltres al veure que s' tenian d' anar a recullir los passes pera atiparse: —Que l' tindran de barra los que aixis vagin a menjar!

En primer lloch, comedia d' apertura al preu d' una fartanera. Y en segon, la humillació d' anarlo a demanar. Jo s' flich d' alguns senyors periodistas a lo corresponssal!

Una mica més de dignitat y menos gana los hi corresponndria molt més.

La Junta de la Exposició també s' la anar a buscar pels periodistas los passes a casa seva, y fins se diu que posarán lo retrato del agraciat a la targeta.

Y també s' atorgex que se replica que s' la respectius periodichs a nom dels quals se fa la gracia del passe, tenen d' ocupar-se sovint y be de la Exposició.

—Volen més dignitat, desprendiment, independencia y formatje de Gruyere que s' necessita pera oferir y acceptar tals passes!

Continúa a Fransa la agitació produhida per la questió Boulanger.

Com succeheix sempre ab todas las tiranias, las injustas persecuciones de que ha sigut objecte l' ciutat general li han promogut una exolossió favorable, fins al extrem d' elegirlo diputat un districte per la triolera de més de 172,500 vots.

Los parisians s' entusiasman també pel general, y ja s' ha format un partit que no se l' coneix més que per boulangérista.

Es verdataderament deplorable que la política personal arribi a tal extrem, pero encara ho es més que l' anti-boulangéristas no vulguin confessar que ells tenen la culpa de la popularitat del general, y que per sos desacerts en atacarlo continúan sent lo perill més gros de aquesta questió.

Un altre arch de triomph se projecta aixecar a la Rambla per la vinguda de la reina a inaugurar la Exposició.

—Trunfém, trunfém!

Y no collim las basas.

Que al contar los tantos vindrán las amarguras.

També la nostra reina inaugurarà l' monument a Colón.

Decididament los monárquichs de Barcelona volen anarsen al cel d' un enfi de realesa.

A corre-cuyta s' diu que s' han tingut de fer tapar las moltas goteras que per la pluja del derrer diumenje s' han aparescut per la Exposició.

Aquí sí que ve be alló de Aun no asamos y ya pringamos.

Si de nou en nou y ab una pluja petita ja hi

han goteras, figurint se qué podrà succehir de aquí à abans de tancar-se.

Vamos, que será una verdadera exposició... l'anarhi.

13

No sabem que es lo que s' han proposat los amos del Hotel Internacional al vestir à 'ls mossos que per allí portan los mundos, puig van ab una buina com las dels carlistas y ab un vestit que semblan presidaris.

Si no es pera la paritat de presidaris y carli, n'o veig lo per qué de posar junts aquesta classe de personalites.

14

Havém rebut lo juguet 'L'luna noval original de Joaquim Ayné Rabell, estrenat ab éxit, diu la portada, lo mes passat en lo teatro de No-vetas.

Val dos rals y 's ven en las principals librerias y kioscos.

A UN AMICH que estudia res capellà

Alabat sia 'l senyó quan vas creure ser prou bo per dar solacia; puig després d' estudiar, té exercicis y reus, perdrás la gana. Jo no sé 'l que ho deuré fe, ni de quin sant ara ve perquè 'l esperit; ni quin dimoni atrevit m' hagi tant estomordit perquè 'l decantis. Quan passo enant pel carré pel devant d' algun café, penso una estona... De que tu no hi pots entrar, puig al café un capellà no hi fa persona. Si una noya, ab molt bon zel, planta 's seus ulls al cel, no pots mirar-la; tu lo cap teno que abaixi, puig mirarla un capellà fora insultaria. Si un dia per demoriar los amichs vas à casar... bone 'l has feta; res d' aixó 'l capellà pot; res que sembla un sacerdot ab escopeta. Vriat es que en temps de guerra se n' han viatós per la serra ab armas bones; mes aquella, ja son més vius; perquè per cassar perdus cassan personas. Y tant si vas per ciutat ó bucatat la soletat vas per 'l casanova, may caminarás à plom creyent que t' mira tothom com poses panxa. Y es lo que compromét més; porque en que no pensis res tot fent te via, un home de massa carna se ha d' apartar un quart avans si ve 'l tranvia. Y 'l capellà estomordit se sent à dir dia y nit martel, barrina, bôlir, riar; cap y 'l hi; y all no pot dir res à ningú ni à la sordina. Si algun dia fa un sermó, prou sembla que ab devoció tothom 'l escolta; mes quan la gent ha sortit, diuhet: quin sermó hem sentit més pocs soial! Ha de cantar sense veu y reus per tot arréu

en sense goas. Confessà à ne 'l criminal, registrar tots los missals en dos setmanas. He de portar 'l combragar, y en lo cap c' ha de dexar una rodona, per si va en un lloch privat li veigin lo cap pelat: ab lo corona. Ha de portar 's esglahons à empresas y à tricolons cap à la tringa, y ha de veu ab xava fajon, à desoció del polsion com una dona. Ab tantas vicissituts... qui es 'l home que no prou virtuts tot sia fà. Los sembrará igual que à mi; més m' agrada cap aquí que cap allà. Per lo tant, creame, reallit mal hagas erar lo vol, torna en terra; te cases, y tot segon pensa 's hants decidit à la figura.

JOAN DURAN Director de La Trompeta

Copiem d' una carta que 'ns ha remés un amich nostre, y de qual veracitat no dubtem: «Passava jo ahir diumene per la carretera de Mataró, y com feya aquell temps, portava un paraguas; al ser devant de la Llacuna passava un escarbat ab dos paraguas: vull dir la teula y un altre; y com per allí no pot passar més que una persona y en prou feynas, donà la sort que jo tenis més ventatja que 'l escarbat, y ell m' envesteix, y jo també, topantnos cara à cara. L' escarbat exclamà: «Home, també podian esperar que jo hagués passat; no veyeu que vaig de pressa? «Més depressa vaig jo que vosté; vaig respondrelli. Que no, que si, allí estiguérem bon rato parats ab la pluja que queya. Empipat lo burot negre comensà à grans crits: «Feu lo favor d' apartarvos, sino os ho diré d' un' altra manera. «Ja veurá, tant n' hi ha per pendre com per donar.

«Qué voléu dir ab aixó? «Vosté dirá lo que vull dir. L' escarbat de prompte semblava que anava à fer trompis, pero jo estava à punt també. Al fi tingué que tornar enera més crement que un cabecilla de carlins. Després d' haverme obert pas, digué: «Com se coneix que deus ser un liberalot! «Sí, vaig dirli; y 's liberals no tornan may enera per un carli. «Lladre, pilló, murri, gandul! cridà 'l escarbat. Jo llavors me trech la gorra y li ensenyo las mans, dihentli: «Soch un honrat treballador, y vaig ab la cara destapada per tot arréu, /ho té comprés/ mentres que vosté 's manté de la suhor dels que treballan... Sentir aixó y tocar pipa tot fou hu. Allavors molta gent que passava aplaudiren ma conducta. Disposi de son servidor.—F. S.» Sobran comentaris.

A Ciutat Real van fer un rosari de la aurora. Y no tenint los devots altra cosa de que fer manigas, ó de que fer greca, ó de que fer devoció, que pel cas tot es hu, apedregaren los balcon y 's fanals de la carrera, trencant casi tots los vidres. La autoritat ha tingut de pendre cartas en lo assumpto. Mal fet. (No se sab que rosari de la aurora sense xibarrí es més inverosimil que mar sense aygua? Donchs si 's donéu pel gust deixantlos fer rosaris, deixeuus també evastar. Y 's vehinat ja 's cuydará d' ells quan se 'n atipi.

Lo rector de la Creu Alta (Sabadell) no vol fer tocar las campanas que no sápigam quan ne pagan per endevant. Així ho ha fet ab un mort que havent dispost se 'l enterrés à Sabadell, ha lograt ferli pagar las campanadas à bon preu. També 'l citat toca-campanas diu que donará butlletins per la becada mística, y que qui estigui tres any sense pendre 'l rosegó espiritual lo excomunicara. Ben xafat. Y 's feligresos diuhet: Aquí que no tinch butxacás.

En nostre número 353, y en aquesta mateixa secció de Mal Temps, nos ocuparem d' un sermó fet à Aleixar sobre certa manera de fer goma, y diguerem per equivocació que aquell predicavre era 'l rector d' Alcover, sent aixís que aquest rector no s' ha mogut del seu poble, y 'l qui feu aquella predica fou un altre capellà sortit del mateix punt. Amichs sempre de donar à cadascú lo que 's mereix fem aquesta rectificació, ab tant més gust quan per las noticias que darrerament hem adquirít resulta que 'l citat rector d' Alcover es dels sacerdots que no 's propassan en son ministeri als molts abusos que son lo seu pa de cada dia de tants altres enotanats. Consti, donchs, que 'l rector d' Alcover está net en tot y per tot del sermó gomós fet à Aleixar.

SONET HUMORISTICH

—Porteume café, Feixia.—Va al moment. —Vols seure? vint aquí que encara hi caps. —Quin cuadro més precios! que 'n val de nap! —Repára quin cigarro més dolent. —Y donchs, com va la feyna?—Malament. —Disas'te diem vestida, que jo ho sabé. —Es un burgés que en tot hi troba taps. —La huela havim guanyat, ja estich content. —Aquí tens lo recito.—Está molt be. —Gobréu lo meu café y 'l cigaló. —Abont es La Tramontana.—En Rius la té. —Dijous que ve tenim reunió... —Paraulas que hi cullit presentat café En lo Clrcol La Regeneraco. Pepet SIMPÀTICH

KARADA (Treball no premiat en los mochs florals de l' any 1790)

LA NINE È LES PEPELLONES Une ninete—molt aixerde hu dents de perles—è cos bufi, hu cabells negres—com una more è una boquete—que deu n' hi do, estabte un verpe—cullint herbes, roses è violes—en un jardí, quan dos sortiri—d' entre les plantes tres pepellones—que li van dir: —Per qué, ninete,—eixes florates de tres maneres—ne fas malbe no veus com elles—se tornen tristes en tes manetes—y elle digué «Es porque ab elles—vull ferne toys per du à la Verge—deix Peñlons, que mossen Pere—ahir va dirme que ni portesse—per las funcions.» Aixó al sentirne—les pepellones fú y florates—li van llençar; del hu segund—acu van fugirne é la ninete—marta è sope. Desde llavors—no cull florates ni la visiten—pepellonetes. J. STARANKA

TERS DE SÍLABAS

Sustituir los punts ab lletres que llegidas vertical y horizontalment donguin: 1. Un sabi; 2. Nom de dona; 3. Carrer de Barcelona. R. ALONSO

GEROGLIFICH

K I NO ; CAUDOR SALARÉ

SOLUCIONS É LAS GERORIAS DEL NÚMERO PASSAT KARADA.—Lla guistera. LOUQUERIO SUWERRIC: Carlos, Sorra, Ross, Sal, La, S. TRINCA GLOBAS.—Espartería. INTRINGULIS.—Broca, Roca, Oca, Ca, A.

LA CORRESPONDENCIA AL DIRECTOR Barcelona.—Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 8